

Dosarul nr.3ra-1034/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – M. Gandrabur

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/145 împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, persoane terțe Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Alexei Voronin, Oleg Voronin, Valentina Rusov, Dumitru Bas, Irina Bas, Elena Filimonenco, Victor Tofan, Eugenia Tofan, Natalia Tkacenco, Victor Bolyubakh, Andrian Majeru, Petru Radov, Raisa Radov, Anatolii Iarmolenco, Elizaveta Iarmolenco, Ivan Antoci, Irina Samus, Veaceslav Lungu, Angela Șcerbina, Ludmila Șcerbina și Irina Șcerbina cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către avocatul Mihail Silivestru în interesele Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/154 și apelul depus de către Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva hotărârii din data de 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 10 noiembrie 2015 ACC nr. 55/145 a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva ÎCS „Premier Energy” SRL, succesor în drepturi al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, prin care a solicitat recunoașterea încălcării dreptului prin neexaminarea și neinformarea petiționarului în termenul legal referitor la cererea adresată întreprinderii pârâte, obligarea ÎCS „Premier Energy” SRL la examinarea cererii din 24 septembrie 2015 cu expedierea răspunsului în formă scrisă, obligarea furnizării energiei electrice la tariful stabilit de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică fără aplicarea cotei TVA (cu excluderea TVA) către consumatorii casnici-membri ai cooperativei, prin intermediul ACC nr. 55/145, precum și obligarea prezentării actelor ce confirmă faptul că începând cu perioada anului 2012 și până la moment energia electrică este achiziționată de la furnizor în baza prețurilor energiei livrate pe orele zilei, cu

anexarea actelor oficiale prin care s-ar confirma faptul că pârâtul nu încalcă drepturile consumatorilor la livrarea energiei electrice.

În motivarea cererii de chemare în judecată ACC nr. 55/145 a menționat că, având în vedere că întreprinderea pârâtă furnizează energie electrică aplicând TVA, la 05 august 2015 a depus cerere, prin care a solicitat furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici, membri ai ACC nr. 55/145 fără aplicarea TVA și livrarea energiei electrice consumatorilor casnici la coeficientul de 0,6 de la tariful stabilit.

Prin răspunsul nr. 0505/52386-20150903 întreprinderea pârâtă a refuzat în satisfacerea cerințelor enunțate, comunicând că membrii ACC nr. 55/145 nu au calitate de consumatori, precum și faptul că nu achiziționează energie electrică la tarif diferențiat, astfel, întreprinderea nu se va conforma hotărârilor Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică privind furnizarea energiei electrice la tarif diferențiat.

La 24 septembrie 2015 ACC nr. 55/145 a remis în adresa întreprinderii pârâte o cerere suplimentară, prin care a solicitat furnizarea energiei electrice către consumatorii casnici prin intermediul ACC nr. 55/145 la tariful stabilit de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică fără aplicarea cotei TVA și confirmarea în mod oficial a faptului că, în perioada începând cu anul 2012 – până la moment, energia electrică furnizată consumatorilor casnici este achiziționată în baza unor contracte de achiziție a energiei electrice, care nu conțin clauze prin care energia electrică este achiziționată de la furnizor în baza prețurilor energiei livrate pe orele zilei, cu anexarea actelor oficiale confirmative ce atestă că nu sunt încălcate drepturile consumatorilor la furnizarea energiei electrice, însă cererea a rămas fără examinare.

În opinia ACC nr. 55/145 nesoluționarea cererii a avut loc intenționat, întreprinderea pârâtă, sesizând abateri în procesul de furnizare a energiei electrice, neavând o argumentare juridică, nu a oferit răspuns la cerere.

ACC nr. 55/145 a susținut că fiind o organizație a proprietarilor de locuințe, care s-au asociat pentru administrarea, întreținerea și exploatarea în comun a complexului de bunuri imobiliare în condominiu, iar consumatorii finali fiind consumatori casnici, ÎCS „Premier Energy” SRL urma să livreze către aceștia energie electrică la tariful stabilit de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică fără aplicarea cotei TVA. Invocarea de către întreprinderea pârâtă a prevederilor Codului cu privire la locuințe nr. 2718-X din 03 iunie 1983 nu are nici o tangență cu modul și condițiile de livrare a energiei electrice către consumatorii casnici din Republica Moldova.

Asociația reclamantă a menționat că potrivit anexei nr. 1 la Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 153/2015 din 18 iulie 2015 este stabilită aplicarea unor coeficienți diferiți la tariful energiei electrice în dependență de ora consumului în cazul în care este instalat echipamentul de măsurare corespunzător și în cazul în care contractele de achiziție a energiei electrice conțin astfel de clauze, prevederi de fapt ce au fost incluse în toate hotărârile Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică anterior stabilirii tarifului la energie electrică în 2015.

Astfel, prin cererea din 05 august 2015 ACC nr. 55/145 a solicitat inclusiv aplicarea acestor prevederi ale hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, ce țin de aplicarea unor coeficienți diferiți la tariful energiei electrice în dependență de ora consumului, având în vedere că membrii ACC nr. 55/145 dispun

de astfel de echipament, solicitare respinsă de întreprinderea pârâtă nemotivat și neprobat, pe motiv că contractele de achiziție a energiei electrice nu conțin asemenea clauze.

ACC nr. 55/145 a susținut că ÎCS „Premier Energy” SRL ca monopolist pe piața furnizării energiei electrice în mun. Chișinău urma să probeze în mod oficial, că în perioada începând cu anul 2012 – până la moment, energia electrică furnizată consumatorilor casnici este achiziționată în baza unor contracte de achiziție a energiei electrice care nu conțin clauze prin care energia electrică este achiziționată de la furnizor în baza prețurilor energiei livrate pe orele zilei, cu anexarea actelor ce ar confirma în mod cert și incontestabil faptul că pârâtul nu încalcă drepturile consumatorilor la livrarea energiei electrice.

Prin încheierea din data de 07 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a atras în prezentul proces în calitate de autoritate publică în vederea formulării concluziilor Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică. (f.d. 87, vol. I)

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău prin încheierea protocolară din data de 02 februarie 2016 a atras în proces pe Alexei Voronin, Oleg Voronin, Valentina Rusov, Dumitru Bas, Irina Bas, Elena Filimonenco, Victor Tofan, Eugenia Tofan, Natalia Tkacenco, Victor Bolyubakh, Andrian Majeru, Petru Radov, Raisa Radov, Anatolii Iarmolenco, Elizaveta Iarmolenco, Ivan Antoci, Irina Samus, Veaceslav Lungu, Angela Șcerbina, Ludmila Șcerbina și Irina Șcerbina. (f.d. 119-122, vol. I)

Prin hotărârea din data de 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial acțiunea de contencios administrativ înaintată de ACC nr. 55/145, s-a obligat ÎCS „Premier Energy” SRL să examineze și să ofere răspuns în formă scrisă la cererea din 24 septembrie 2015 formulată de către ACC nr. 55/145. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 18, vol. II)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, atât de ACC nr. 55/145, cât și de ÎCS „Premier Energy” SRL.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 15 iunie 2021 a respins apelul declarat de către avocatul Mihail Silivestru în interesele ACC nr. 55/154 și apelul depus de către ÎCS „Premier Energy” SRL împotriva hotărârii din data de 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d.156,157-170, vol. II)

Pentru a decide astfel instanțele de judecată, în temeiul art. 1, art. 5, art. 6, art. 10, art. 15, art. 16, art. 21 din Legea nr. 982 din data de 11 mai 2000 privind accesul la informație, au concluzionat că pretenția privind obligarea ÎCS „Premier Energy” SRL să examineze cererea privind accesul la informații este întemeiată, ori la materialele dosarului nu se regăsește răspunsul întreprinderii pârâte la cererea din 24 septembrie 2015.

Poziția întreprinderii pârâte de a nu formula răspuns la cererea ACC nr. 55/145 din 24 septembrie 2015, deoarece a apreciat-o similară cererii din 05 august 2015 și a readresat-o spre soluționare Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, a fost apreciată de către instanțele de judecată ca fiind eronată, ori petiționarul a accentuat în cererea din 24 septembrie 2015, că cerințele suplimentare sunt formulate în contextul respingerii cererii din 05 august 2015.

Mai mult, chiar dacă întreprinderea pârâtă a considerat că cerințele formulate prin cererea din 24 septembrie 2015 țin de competența Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, urma să expedieze în adresa petiționarului răspuns la

cererea din 24 septembrie 2015, s-o informeze că aceasta a fost readresată spre examinare autorității competente.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs ÎCS „Premier Energy” SRL, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel în partea obligării furnizorului de energie electrică de a da răspuns la cererea din 24 septembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea ACC nr. 55/145 în această parte.

În motivarea recursului ÎCS „Premier Energy” SRL a menționat că la 19 octombrie 2015 și la 24 noiembrie 2019 a expediat în adresa Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică răspunsurile nr. 0503/63472-20151019 și nr. 0503/72353-20151124 la care suplimentar s-a expus în privința cerințelor formulate de către ACC nr. 55/145. Astfel, întreprinderea recurentă a acționat în mod legal în raport cu adresările asociației, ori a explicat motivul furnizării energiei electrice la cota de 20% TVA, cât și modalitatea de a fi furnizată energia electrică fără aplicarea acestei cote, precum și imposibilitatea aplicării coeficientului pe zone orare. Ulterior, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a expediat un răspuns în adresa ACC nr. 55/145 la cererea din 24 septembrie 2015.

În aceste circumstanțe întreprinderea recurentă a susținut că este eronată concluzia instanțelor de judecată precum că cererea ACC nr. 55/145 din 24 septembrie 2015 nu a fost examinată, nu a fost informată și nu a primit niciun răspuns, ori înregistrând aceiași cerere la două instituții, care au făcut schimb de informații, a primit răspuns din partea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Referitor la prezentarea actelor care confirmă că energia electrică furnizată consumatorilor casnici este achiziționată în baza unor contracte de achiziție a energiei electrice, care nu conțin clauze prin care energia electrică este achiziționată de la furnizor în baza prețurilor energiei livrate pe orele zilei, întreprinderea recurentă subliniază că prin răspunsul nr. 0505/52386 din 03 septembrie 2015 a explicat ACC nr. 55/145 că nu poate influența contractele de achiziție a energiei electrice și aceste contracte nu conțin clauze prin care energia electrică este cumpărată în baza prețurilor energiei livrate pe orele zilei.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 15 iunie 2021, notificată întreprinderii recurente la 15 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la fila dosarului 181, vol. II.

La 14 iulie 2021, în termen, ÎCS „Premier Energy” SRL a expediat prin intermediul oficiului poștal în adresa Curții de Apel Chișinău recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de

caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către ÎCS „Premier Energy” SRL, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh